

Medlem af Inatsisartut
Anthon Frederiksen, Partii Naleraq

Vedr. Besvarelse af § 37 spørgsmål nr. 096 af 29. marts 2016

11-05-2016
Sags nr. 2016-7756
Akt. nr.

Kære Anthon Frederiksen,

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37 stk. 1, har du fremsat spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende råstofeftersøgning og udnyttelse. Besvarelsen af spørgsmålene finder du nedenfor.

Postboks 1614
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: paian@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Spørgsmål 1:

Hvilke planer har Naalakkersuisut om særlige beskyttelse af miljø ved råstofeftersøgning?

Svar:

Naalakkersuisut ønsker at udvikle råstofsektoren til et bærende erhverv. Samtidig er det en klar politisk forudsætning, at råstofaktiviteter gennemføres teknisk, sikkerheds-, sundheds- og miljømæssigt forsvarligt.

Miljøbeskyttelse på råstofområdet reguleres efter råstofloven. Tilladelser til efterforskning og udnyttelse meddeles af Naalakkersuisut efter sagsbehandling af Råstofmyndigheden. Råstofloven udstikker principperne for en "performance" – baseret miljøregulering, hvor der stilles krav til selskaberne om, at aktiviteter omfattet af loven skal udføres forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed.

Det fremgår af råstofloven, at det forventes at industrien anvender den bedste tilgængelige teknik (Best Available Technique (BAT)) og de bedst mulige miljøbeskyttende foranstaltninger (Best Environmental Practice (BEP)).

Ved alle projekter og aktiviteter, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet, skal industrien gennemføre en Vurdering af Virkninger på Miljøet (VVM) efter råstoflovens § 73. I VVM'en skal ansøgeren redegøre for alle væsentlige miljøforhold, og for at BAT- og BET-principperne bliver anvendt. VVM'en skal være baseret på konkrete undersøgelser af miljøforholdene i området, og Råstofmyndigheden kan stille krav til selskabet om supplerende undersøgelser, hvis det vurderes, at der mangler viden til at vurdere de mulige miljøeffekter, og hvilke teknologier der bør anvendes for at sikre den bedst mulige miljøbeskyttelse.

En VVM redegørelse skal således bl.a. behandle de særlige tiltag, der vil blive iværksat med henblik på at beskytte naturen og miljøet ved et givent projekt. Det er ved råstofprojekter vigtigt at få de samlede mulige miljøeffekter grundigt belyst allerede i planlægningsstadiet. Det er herefter en demokratisk proces (offentlig høring) og i sidste ende Naalakkersuisuts beslutning, at træffe afgørelse om aktiviteten er ønskelig, og om man kan acceptere miljøpåvirkningerne. Endelig fastsætter Råstofmyndigheden på grundlag af VVM redegørelsen de specifikke krav og vilkår for det pågældende projekt inklusiv rammerne for den dertil hørende miljøkontrol (monitoring).

Råstofmyndigheden har udarbejdet en række vejledninger. Vejledningerne indeholder retningslinjer, krav, hensyn og begrænsninger, som industrien skal forholde sig til, når de forbereder projektspecifikke miljøvurderinger (VVM). Alle vejledningerne bygger på anvendelse af høje normer for regler, retningslinjer og vejledende grænseværdier fra en række lande og internationale fora.

Et særligt sæt af retningslinjer for feltarbejde er blevet udviklet for at sikre, at også forundersøgelser og efterforskning udføres på en sikker og miljøvenlig måde. Alle vejledninger (guidelines) kan findes på Råstofmyndighedens hjemmeside (www.govmin.gi).

Spørgsmål 2:

Har Naalakkersuisut ekstraordinære planer for at sikre miljøet, fiskeriet, fangst, landbrug og ikke mindst borgernes sundhed mod negative følger af sjældne jordarter, heriblandt uran?

Der er indhentet input fra Departementet for Sundhed til besvarelse af de sundhedsmæssige aspekter af dette spørgsmål.

Svar:

Se svar på spørgsmål 1.

Selskabet skal bl.a. gennemføre en VVM inden Naalakkersuisut tager stilling til, hvorvidt selskabet kan få tildelt en tilladelse til udvinding af sjældne jordarter med uran som et biprodukt. Selskabet skal til myndighedernes tilfredshed kunne dokumentere, at mineaktiviteterne kan udføres på en miljø-, sikkerheds- og sundhedsmæssig forsvarlig måde, først herefter vil Naalakkersuisut kunne godkende at en evt. mine etableres. Hvis VVM'en viser, at de negative følger for miljø og natur bliver for store, og at projektet vil medføre uforsvarlige konsekvenser for fiskeri, fangst eller landbrug, vil Naalakkersuisut kunne afgøre, at der ikke bliver givet tilladelse til etablering og drift af en mine ved Kuannersuit.

Af hensyn til beskyttelsen af befolkningen fremlagde Naalakkersuisut et Lovforslag om loniserende stråling og strålebeskyttelse på efterårssamlingen 2015. Lovens formål er overordnet at beskytte befolkningen mod skadelige virkninger af stråling. Loven regulerer således generelt strålebeskyttelsesområdet i forhold til en mulig udsættelse for loniserende stråling af hele befolkningen. På strålebeskyttelsesområdet skal

virksomheder herefter altid leve op til reglerne i stråleloven. Det betyder, at fastlæggelse af vilkår i tilladelser og godkendelser efter Råstofloven som minimum skal opfylde strålelovens krav til ioniserende stråling og strålebeskyttelse. Der kan i disse tilladelser og godkendelser efter Råstofloven fastsættes mere vidtgående krav end krævet i stråleloven. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at samlet set giver tilladelser og godkendelser efter Råstofloven samt kravene til beskyttelse af den almene befolkning i stråleloven en kvalitativ og omhyggelig beskyttelse af hele befolkningen og miljøet.

Spørgsmål 3:

Hvilke analysegrundlag bruges der til måling af grænseværdier i forbindelse med sikring af beskyttelse af natur og miljø?

Der er indhentet input hos Departementet for Sundhed til besvarelse af de sundhedsmæssige aspekter af dette spørgsmål.

Svar:

En VVM skal indeholde en behandling af, hvorledes monitoring af et givent råstofprojekt vil foregå. Myndighedernes metode til måling af grænseværdier afhænger primært af 2 forhold ved det enkelte mineprojekt. Det første forhold omhandler, hvorledes monitoringen er behandlet i VVM'en, og hvilke stoffer mm. der skal testes for. Det andet forhold omhandler, hvordan dosisgrænser og måletjenester bliver fastsat i medfør af Lov om Ioniserende stråling og strålebeskyttelse.

Der er fastsat grænseværdier for en række metaller samt andre forurenende stoffer jf. guideline for udarbejdelse af VVM-redegørelse på mineområdet. Disse grænseværdier skal altid overholdes ved alle mineprojekter i Grønland. Den eneste undtagelse er, såfremt der findes specifikke stoffer i det enkelte mineområde, som naturligt er forhøjet. I så fald at der konstateres naturligt forhøjede værdier af et eller flere specifikke stoffer, så vil det være områdets naturlige indhold af stoffet/stofferne, der sættes som grænseværdi ved mineprojektet.

Spørgsmål 4:

Hvad er Naalakkersuisuts indstilling til uranekspertens henstilling vedr. deponering af affald i søer ifm. råstofudvinding?

Svar:

Deponering af affald i søer ved mineprojekter er noget, der skal behandles i en VVM. På baggrund af VVM'en vil myndighederne vurdere, hvorvidt en given deponering er forsvarlig. Myndighederne er forpligtet til at benytte videnskabelige og uafhængige miljøinstitutioner til at foretage disse vurderinger, hvilket fremgår af Råstoflovens § 3 a. stk. 4.

Der er et generelt krav om, at nedlukning af miner skal foregå på en miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig måde, således at det lokale miljø holdes fri for forurening. I så fald at der godkendes deponering af affald i søer i forbindelse med råstofudvinding, så skal det være veldokumenteret, at de ikke bidrager til miljøskader på langt sigt. Nedlukningsplaner for en eventuel mine skal være godkendt af Råstofmyndigheden, før eventuelle mineaktiviteter må indledes.

Spørgsmål 5:

Hvordan kan Naalakkersuisut sikre, at udenlandske investorer ikke har nogen kriminalitetsrelaterede forbindelser?

Dette område hører ressortmæssigt under Råstofdepartementet, som derfor har udarbejdet hele besvarelsen af spørgsmålet.

Svar:

Efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteter, der udføres i Grønland af råstofselskaber, som er direkte eller indirekte registreret i udlandet, skal udføres i henhold til den til enhver tid gældende lovgivning i Grønland. De grønlandske myndigheder, der har ressortansvar for de pågældende råstofaktiviteter, har ansvaret for, at aktiviteterne gennemføres i henhold til Grønlands lovgivning og internationale aftaler.

Udenlandske selskaber, der investerer i efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteter i Grønland, er ofte registreret på udenlandske børser, hvor de kan have flere tusinde aktionærer i ejerkredsen. Hvis der i den udenlandske ejerkreds er aktionærer, der er kriminelle, eller som har kriminelle forbindelser, er det et ansvar for de udenlandske myndigheder i de pågældende lande at gennemføre efterforskning og eventuel retsforfølgning, hvis der er mistanke om kriminelle forhold.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af § 37-spørgsmål 2016-019 vedrørende samme emne.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Mala Høy Kúko

Medlem af Inatsisartut
Anton Frederiksen
Partii Naleraq

Vedr. besvarelse af § 37 spørgsmål nr. 96 om miljøbeskyttelse ved råstofefterforskning og uran

Kære Anton Frederiksen

Mange tak for dine spørgsmål om miljøbeskyttelse ved råstofefterforskning og uran. Jeg kan desværre ikke imødekomme den angivne tidsfrist, da jeg afventer input fra relevante samarbejdspartnere.

Jeg vil senest den 26. april 2016 sende min besvarelse på dine spørgsmål til dig.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Mala Høy Kúko

18. april 2016
Akt. Nr. 2518288
Postbox 1614
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
E-mail: paian@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl